

Princípy synodálno-presbyterského cirkevného zriadenia

Práca postihuje princípy synodálno-presbyterského cirkevného zriadenia, na ktoré sa vo svojich cirkevných zriadeniach odvolávajú napr. Českobratská cirkev evanjelická či Reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku. Autor upozorňuje na význam zásad cirkevného zriadenia v cirkevnom živote, pričom poukazuje i na ich občasnú nedostatočnú reflexiu. V tejto súvislosti sa venuje zavedeniu vodcovského princípu v nemeckej evanjelickej cirkvi v 30. rokoch 20. storočia. Na druhej strane vyzdvihuje príklady cirkví, ktoré dokázali princípy svojho zriadenia jasne sformulovať a niektoré z nich dokonca i vteliť do svojich cirkevnoprávných predpisov.

Autor sa ďalej venuje vyjasneniu základnej terminológie, ktorú používa, pričom sa zameriava na význam označení protestantských cirkví v rôznych jazykoch. Zaoberá sa rozdelením cirkví do rodín podľa kategorizácie, ktorú používa Svetová rada cirkví, pričom zvláštnu pozornosť venuje rodine unionovaných cirkví. Popisuje päť typov týchto cirkví, pričom sa zamýšľa nad nutnosťou zavedenia ďalšieho, šiesteho typu. Ďalej sa venuje základnej charakteristike reformovaných, presbyteriánskych a evanjelických (luterských) cirkví.

Nasledujúca časť práce je venovaná popisu princípov čistého reformovaného cirkevného zriadenia, ako ich v roku 1899 definoval nemecký právnik Karl Rieker. Autor analyzuje formálny i materiálny princíp čistého reformovaného cirkevného zriadenia a venuje sa i realizácii týchto princípov v cirkevnom práve. Obsahom formálneho princípu je biblicita cirkevného zriadenia. Obsahom materiálneho princípu je v pozitívnom vymedzení výlučné panstvo Krista nad cirkvou, v negatívnom vymedzení odstránenie prvkov ľudskej vlády v cirkvi.

V poslednej časti práce sa autor venuje pojmu synodálno-presbyterského cirkevného zriadenia. Po popise obvyklého významu tohto termínu v zahraničnej literatúre analyzuje výňatky z článkov publikovaných v českých cirkevných časopisoch, ktoré tento pojem vysvetľujú, pričom mapuje obdobie od vydania Protestantského patentu v roku 1861 až do súčasnosti. Autor sa snaží postihnúť vývoj v chápaní podstaty pojmu synodálno-presbyterského cirkevného zriadenia v tomto období. Upozorňuje na vplyvy zahraničných presbyteriánskych cirkví na chápanie synodálno-presbyterského cirkevného zriadenia v českom prostredí. Popisuje prevládajúce chápanie synodálno-presbyterských zásad v Českobratskej cirkvi evanjelickej, pričom upozorňuje na úskalia tohto poňatia. Autor sa prikláňa skôr k poňatiu Karla Riekera, ktoré považuje za zlučiteľné s chápaním väčšiny

unionovaných, reformovaných i evanjelických (luterských) cirkví, Českobratskú cirkev evanjelickú nevynímajúc.

Kľúčové slová: cirkevné právo, protestantizmus